

Gospodarski program za parlamentarne izbore 2020.

 **HRVATSKI
SUVERENISTI**

 **BLOK
ZA HRVATSKU**

 HKS

 Hrast
pokret za uspešnu Hrvatsku

 SU
SUVENENISTI

 Zeleni

Poslanje Domovinskog pokreta je vraćanje odgovornosti u politiku, te okupljanje svih domoljubnih snaga u domovinskoj i iseljenoj Hrvatskoj s ciljem provođenja nužnih promjena u prijelomnom trenutku naše, europske i svjetske povijesti.

Ekonomski i financijski šok koji su posljedica pandemije korona virusa i javnih politika borbe protiv te pandemije, pružaju šansu za kritičko i pozitivno promišljanje o društvenim reformama i razvojnim politikama koje bi hrvatsko gospodarstvo trebalo učiniti otpornijim na šokove kojima smo izloženi.

Domovinski pokret Miroslava Škore se zalaže za:

- 1. jednakost građana pred zakonom i pred tijelima državne uprave i samouprave,**
- 2. zaštitu privatnog vlasništva i slobodnog poduzetništva,**
- 3. posebnu zaštitu ranjivih i socijalno ugroženih pojedinaca i društvenih skupina,**
- 4. zaštitu prirode i biološke raznolikosti i**
- 5. poticanje kreativnosti slobodno izražavanje mišljenja svakog pojedinca.**

Smatramo da je opća demografska kriza koja pogađa hrvatsku državu, gospodarstvo i društvo najveća prijetnja hrvatskoj budućnosti te se zalažemo za aktivnu populacijsku politiku.

Gospodarski razvoj ćemo graditi na nepovredivosti privatnog vlasništva, slobodnom i poštenom tržišnom natjecanju, oslobođenom stega političkog i svakog drugog klijentelizma, korupcije i zarobljavanja države.

1. Energetika i okoliš

Hrvatska slijedi politiku zaštite okoliša EU. Zeleni plan je dokument koji je zadnji prihvaćen od strane Europske komisije i koji RH mora slijediti. Također, usvojena Energetska strategija u veljači 2020. godine temelji se na postavljenim energetske i klimatskim ciljevima EU. S obzirom na navedeno, RH treba voditi energetske i okolišnu politiku na način da zadovolji postavljene ciljeve, ali i da utječe na rast BDP-a, rast industrijske proizvodnje i rast zaposlenosti. Sve navedeno će voditi ostanku stanovnika u Hrvatskoj. Postojeća energetska i okolišna politika nije promišljena, stihijska je, u interesu određenih interesnih grupa i pristupa joj se parcijalno.

Hrvatska treba forsirati one projekte koji ostvaruju ne samo energetske i okolišne ciljeve, nego i maksimalne ekonomske koristi. Npr. RH sada u svojoj politici obnovljivih izvora forsira vjetroelektrane (koje čine 15-20 tvrtki) sa udjelom od 50-70 posto, bilo da se radi o izgrađenim kapacitetima, bilo u strukturi proizvodnje novih obnovljivih izvora. Uz poticanje proizvodnje električne energije iz sunčeve energije ali i drugih obnovljivih izvora, godišnje hrvatski građani financiraju obnovljive izvore sa preko milijardu kuna koje plaćaju iz svojih računa za električnu energiju. Od 15-20 milijardi će biti ukupni poticaji za ugovorene kapacitete. S druge strane, radi se o tehnologijama kojih nema u Hrvatskoj, a čija je cijena bila visoka kada je RH 2008. godine krenula s politikom poticaja obnovljivih izvora. S druge strane, o projektima poput hidroelektrana na Savi nitko ne govori. Slovenci grade već petu hidroelektranu na Savi nedaleko od Zagreba, te iz jednog kubika vode proizvode 4 a uskoro i 5 puta električnu energiju.

Udio domaće komponente u izgradnju HE je oko 80 posto. To je projekt gdje buduća Vlada RH može preko svoje politike, a koristeći vlasništvo i upravljanje državnim poduzećem ostvariti više ciljeva kao što su: povećati udio obnovljivih izvora, smanjiti emisiju CO₂, povećati BDP, povećati zaposlenost građevinskog sektora, razvijati domaću industrijsku proizvodnju i poboljšati vanjskotrgovinsku bilancu. U dogovoru s gradom Zagrebom ostvarile bi se i druge koristi za sam grad i šire kao i kontrola izlivanja Save, a velike količine zemljišta uz Savu bi se mogle upotrijebiti u razne komercijalne i nekomercijalne svrhe itd.

Drugi važan projekt je energetska učinkovitost. U hrvatskom stambenom fondu dominiraju energetske neučinkovite zgrade (slaba izolacija i fasada, prozori,...). Ulaganjem u obnovu javnih i privatnih zgrada utjecalo bi se na povećanje BDP-a, rast zaposlenosti, rast građevinarstva i industrijske proizvodnje. Došlo bi do manje potrošnje energije, njenog manjeg uvoza, poboljšanja vanjskotrgovinske bilance. Novac koji uštede građani na potrošnji energije bio bi slobodan da se upotrijebi za potrošnju na druga dobra. Cilj je napraviti Akcijske planove koji će biti realni, posložiti organizaciju, donijeti potrebne propise i idućih 30 godina kontinuirano obnavljati stambeni fond.

Kod okoliša upravljanje otpadom je vrlo bitno. To je prostor u kojem se nudi mogućnost novih

(zelenih) radnih mjesta, razvoja novih tehnologija, bržeg razvoja kružnog gospodarstva. Upravljanje otpadom pozitivno utječe na okoliš uz rast BDP-a i zaposlenosti, manji uvoz sirovina i poboljšanje vanjskotrgovinske bilance. Ovaj projekt je također bitan i zbog velikih pritisaka na okoliš zbog rasta turizma koji ima i negativne posljedice. Ovo je također sektor u kojem se pruža mogućnost značajnijeg povlačenja sredstava iz EU fondova.

2. Industrijska politika

Jaki industrijski temelji su ključni za gospodarski oporavak i konkurentnost Hrvatske. Prijeka je potreba za reindustrijalizacijom i modernizacijom hrvatske industrijske osnove koja bi pokrenula održivi razvoj i zapošljavanje, te postala glavni generator izvoza roba i usluga.

Hrvatska se mora uključiti u ključna prioritetna područja budućega razvoja europske industrije i to:

- naprednu proizvodnju uz aktivnu integraciju novih digitalnih tehnologija u proizvodnju;
- tehnologije poput baterija, inteligentnih materijala, industrijskih bioprocasa i sl.;
- proizvodi na biološkoj osnovi; promicanje ekološki čistoga i energetski učinkovitoga prometa ("čista" vozila i plovila);
- energetska učinkovitost u gradnji i gospodarenju otpadom, te
- izgradnja pametnih mreža i digitalne infrastrukture.

Europska komisija potiče zemlje članice da svoju regionalnu i industrijsku politiku usmjere na poticanje procesa pametne specijalizacije (eng. *smart specialization*) u europskoj industriji.

Veliko ograničenje u cijeloj provedbi procesa reindustrijalizacije predstavlja činjenica da nju trebaju svojevoljno provesti, prije svega, privatni domaći investitori. S druge strane, relativno izdašni fondovi EU i mogućnost ravnopravne suradnje s europskim proizvođačima, predstavljaju snažan poticaj integraciji u europske lance vrijednosti na temeljima pametne specijalizacije. U strategijama pametne specijalizacije naglasak je na inovativnosti, kreativnosti, znanosti te istraživanju i razvoju s ciljem poticanja gospodarskoga rasta i stvaranja novih radnih mjesta. Pri tome se u središtu nalaze gospodarski i znanstveno-istraživački sektor u kojima Hrvatska ima najveći potencijal za pametni, uključiv i održivi rast. Općenito, pristup pametne specijalizacije kombinira industrijsku politiku te politike obrazovanja i inovacija.

Težište industrijske strategije treba se temeljiti na suvremenim trendovima, postojećim proizvodnim kapacitetima i tehnologiji u zemlji te kvalificiranoj radnoj snazi koja nije primjereno iskorištena. Ključ je stvoriti povoljno institucionalno i zakonodavno okruženje koje će poreznim poticajima privući ulaganja u hrvatsku industriju.

Industrija je ključna za održivost Hrvatske kao države, njenog obrazovanja i znanosti, razvoja u skladu s tehnološkim trendovima, važna za demografski razvoj i sprečavanje iseljavanje stanovništva.

3. Digitalizacija i industrija

4.0

Umjesto da bude točka preokreta i poticaj za okretanje trenda gospodarskog zaostajanja, digitalna revolucija ostala je još jedna neiskorištena šansa Hrvatske! Iako smo imali sve preduvjete da se to ne dogodi:

1. ogromni budžeti su bili raspoloživi, a značajna sredstva su i utrošena u digitalizaciju,
2. imamo prilično jaku IT industriju i značajan bazen stručnjaka različitih profila,
3. naša visoka učilišta imaju visoku kvalitetu razvoja stručnjaka u STEM području,
4. građani RH relativno su dobro digitalno pismeni u odnosu na prosjek EU, itd.

Na žalost, kao i u ostalim područjima gospodarstva i društva, konkretni pomaci u digitalizaciji RH snažno su opterećeni **slabom koordinacijom, negativnom selekcijom i korupcijom**.

Propagandu oko velikih ulaganja i navodnih rezultata u području digitalizacije, rasvjetljava DESI indeks, službeni indeks Europske komisije kojim se na **sustavan i ujednačen** način mjeri konkretan pomak pojedinih članica u području digitalizacije. Bez obzira na ogromna ulaganja, iz lokalnih i EU fondova, RH se dugi niz godina nalazi oko 20. mjesta, zaostajući oko 5-6 postotnih bodova iza prosjeka EU, odnosno 15-20 postotnih bodova iza najboljih članica (Skandinavija, Benelux, Baltičke zemlje). Zanimljivo je da isti DESI indeks jasno pokazuje kako je stanovništvo i stručnjaci u RH spremni za digitalizaciju, ali da su kočničari segmenti u kojima država ima ključni utjecaj: digitalna infrastruktura i digitalizacija javne uprave. Indikativan podatak je kako smo u segmentu "Digitalne javne usluge za poduzeća" zauzimamo pretposljednje mjesto što jasno govori o servisu kojega država pruža poduzetnicima i investitorima. Također, u kategoriji "Kompletnost usluga dostupnih na internetu" zauzimamo posljednje mjesto iako je u sustav e-građani uložene stotine milijuna kn.

Na svjetskoj razini, prema podacima IMD instituta iz Švicarske, prošle godine smo pali za 7 mjesta, na 51. mjesto (Estonija 29., Slovenija 32.). Pogotovo zabrinjava da je najgore ocjenjeni segment upravo "Spremnost za budućnost" što je jasna ocjena učinaka dosadašnjih aktivnosti Vlade i stanja tekućih projekata. Dok smo u području obrazovanja stručnjaka skočili za 4 mjesta, u području pravnog okvira za digitalizaciju pali smo za čak 5 mjesta.

Digitalizacija ima višestruki pozitivan utjecaj na gospodarski rast jer, kako mnoga istraživanja i primjeri iz prakse pokazuju, digitaliziranjem nekog segmenta gospodarstva pozitivan utjecaj na rast povećava se 5-7 puta zbog multiplikativnih utjecaja digitalizacije. Digitalizacijom se povećava broj radnih mjesta te potiče održivi rast plaća kroz povećanje produktivnosti i dodane vrijednosti rada. Estonija nam može poslužiti kao primjer. Tamo je provedena sustavna digitalizacija javne uprave te je kreirana razvojna agencija "Enterprise Estonia" koja se brine

o rastu izvoza, razvoju turizma, brandiranju zemlje i privlačenju stranih investicija (budžet od samo 81 mil EUR godišnje). Kada je Estonija ušla u EU 2004. godine značajno je zaostajala za Hrvatskom u svim područjima, a danas je po konkurentnosti 27. zemlja u svijetu dok smo mi na (sramotnom) 62. mjestu, daleko iza svih EU zemalja.

Iako se RH nalazi u kritično lošoj ukupnoj gospodarskoj situaciji, pa i u segmentu razvoja digitalnog društva i gospodarstva, relativno brzi pomaci su nužno potrebni i mogući, ali je potrebno žurno poduzimanje niza akcija:

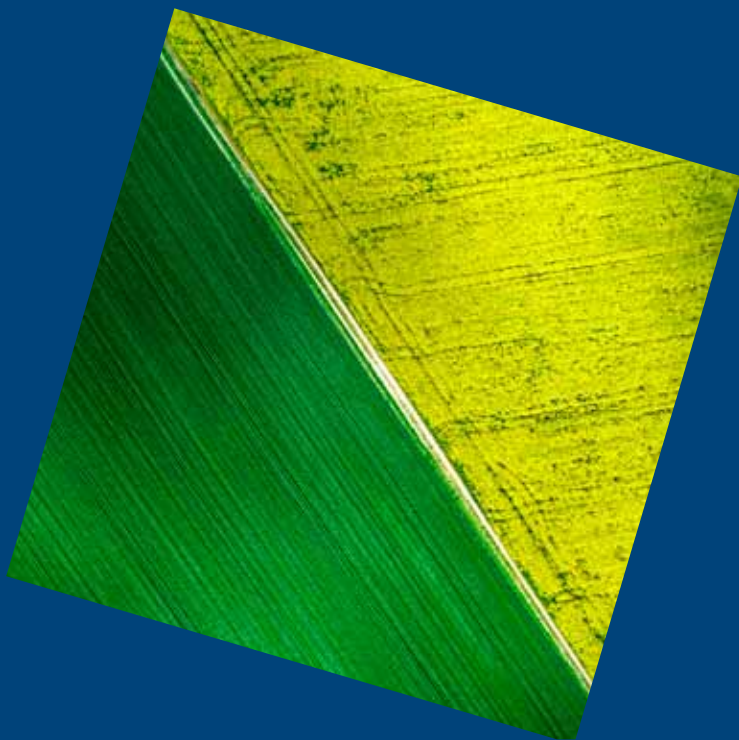
- Provesti Zakon o sustavu strateškog planiranja i upravljanja razvojem RH te dovršiti izradu krovne strategije razvoja Hrvatske do 2030. godine. Na osnovi te krovne strategije, odmah pristupiti izradi strategija pojedinih područja poput digitalizacije¹.
- Umjesto sadašnje kompleksne i birokratizirane strukture tijela razbacanih po ministarstvima, HGK, i ostalim institucijama, kreirati jedinstveno koordinacijsko tijelo za provedbu digitalne strategije s konkretnim ciljevima i rokovima.
- Prema prilagodljivosti zakonskog okvira digitalnim poslovnim modelima, Hrvatska je 120. u svijetu (WEF), pa ćemo formirati hitno formirati multidisciplinarni tim koji će identificirati potrebne izmjene u tome području.
- Napraviti reviziju portfelja projekata usmjerenih digitalizaciji javne uprave (najmanje 40 velikih projekata u tijeku s proračunom od najmanje 135 mil EUR) te napraviti hitne promjene u cilju realizacije i izbjegavanja penala zbog neadekvatnog trošenja sredstava iz EU fondova.
- Kreirati paket mjera za poticanje IT industrije, ključnog pokretača digitalizacije RH, koja je već sada najbrže rastuća industrija u RH (godišnji rast i rast izvoza od preko 25%).
- Kreiranje i usklađenje mjera u cilju doprinosa digitalizacije ukupnom planu reindustrijalizacije RH, koristeći se uspješnim primjerima drugih zemalja poput nizozemskog plana "Smart Industry". Kroz uvezivanje tradicionalnih industrija i digitalnih tehnologija (poput IoT, 3D tiskanje, umjetna inteligencija, itd.) mogu se stvoriti potpuno novi poslovni modeli sa snažnim doprinosom razvoju RH.

¹ Svjetski ekonomski forum (WEF) je u kategoriji „Fokusiranost Vlade prema budućnosti“ Hrvatsku stavio na sramotno 137. mjesto, a u kategoriji „Sposobnost vlade da se prilagodi promjenama“ na 136. mjesto.

Digitalizacija društva i gospodarstva donosi koristi za ukupan razvitak RH i u nizu drugih područja poput nacionalne sigurnosti, regionalnog razvoja, iskorjenjivanja korupcije i utaje poreza, iskorjenjivanju spolne i ostalih vidova diskriminacije, povezivanju Hrvata izvan RH, reformi školstva i cjeloživotnog obrazovanja, demografskoj obnovi, itd. Stoga ćemo provedbu plana digitalizacije koordinirati s razvojnim planovima RH u ovim područjima.

4. Poljoprivredna politika

Iako je BDP poljoprivrednog sektora u ukupnom BDP-u oko 3% u njemu je zaposleno oko 50 tisuća ljudi (individualna poljoprivreda, obrti, pravne osobe). Poljoprivreda je važna jer svaka razvijena država teži svojom poljoprivrednom proizvodnjom prehraniti svoje stanovništvo. Pokazatelj samodostatnosti hrvatske poljoprivredne proizvodnje ukazuje na nepokrivenost u većini poljoprivrednih proizvoda uz tendenciju pogoršanja stanja.

Poljoprivreda se uobičajeno veže i za ruralni razvoj. Iseljavanjem stanovništva, primarno iz Slavonije, ispražnjuju se velika ruralna područja koja ostaju bez stanovništva. Poljoprivredu je primarno potrebno gledati u tom kontekstu.

Samodostatnost hrvatske poljoprivredne proizvodnje 2010. – 2018. (indeks 100 – 100% pokrivenost)

Izvor: Proizvodno-potrošne bilance 2010-18
<https://gospodarski.hr/rubrike/agroekonomika/koliko-hrvatska-ovisi-o-uvozu-hrane/>

Poljoprivredni proizvod	Prosjek 2010. - 18.	Prosjek 2014. - 18.
Žita ukupno	120	124
Pšenica	130	127
Ječam	104	110
Kukuruz	118	128
Suncokretovo ulje	41	48
Maslinovo ulje	57	47
Šećer	107	104
Med	101	92
Krumpir	70	69
Povrće - ukupno	63	61
Svježa rajčica	73	74
Kupus	89	87
Luk i češnjak	55	52
Lubenice i dinje	67	64
Voće - ukupno	59	52
Jabuka	95	97
Kruška	44	38
Breskva	36	30
Mandarina	232	227
Šljive	81	75
Trešnje i višnje	150	159
Vino	84	81
Meso - ukupno	71	68
Goveda	74	67
Svinje	60	56
Ovce i koze	75	73
Perad	88	89
Mlijeko	74	66
Vrhnje	96	98
Maslac i mliječni namazi	92	84
Svježi mliječni proizvodi	85	80
Sir i prerađeni sir	73	69
Jaja	89	85

Iako je hrvatska poljoprivreda nekonkurentna većini uvoznih proizvoda, ona se mora usmjeravati u onu proizvodnju koja ima mogućnost biti konkurentna sa EU proizvodima. Jedno od takvih područja je eko proizvodnja. Eko proizvode treba plasirati u hrvatske škole i sveučilišta, vrtiće i javne ustanove. Na taj način omogućiti plasman proizvoda u što kraćem vremenu od polja do stola.

Druga velika mogućnost hrvatske poljoprivrede je njeno povezivanje s turističkim sektorom i plasmanom proizvoda na Jadran.

Potrebna je kontrola poticaja i smanjivanje zlouporaba.

Kod raspodjele državnog zemljišta, kao jedan od bitnih kriterija treba biti ruralni razvoj. Prednost trebaju imati obitelji koje ostaju na selu. Mora se gledati ukupna korist za Hrvatsku, a ne samo davanje zemlje velikim poljoprivrednim kombinatima.

5. Turizam

Važnost turizma moguće je promatrati kroz njegov utjecaj na platnu bilancu koji odražava više ekonomskih funkcija turizma. Turizam utječe na uravnoteženje platne bilance i na taj način značajno doprinosi stabilizaciji gospodarstva i gospodarskome rastu. Turizam tako čini ključnu stavku u platnoj bilanci koja se pozitivno odražava na saldo razmjene usluga te predstavlja protutežu negativnom saldu robne razmjene, čime se uravnotežuje saldo tekućeg računa platne bilance.

Ograničenje, koje utječe na volatilnost turističkoga outputa u duljem razdoblju je geopolitička elastičnost potražnje za turističkim proizvodom. Pri stabilnim geopolitičkim uvjetima, turistička potražnja za određenom destinacijom (zemljom), kontinuirano raste. Što kada dođe do npr. pandemije? Tek tada se otkiva veliki problem oslonjenosti na turizam.

U području kvalitete i strukture ponude, glavna ograničenja predstavlja dominacija jednoga proizvoda i izraženo sezonsko obilježje poslovanja. Dominantni hrvatski turistički proizvodi su tako sunce i more, nautički turizam, poslovni turizam i kulturni turizam, a proizvodi s izraženom perspektivom razvoja zdravstveni turizam, cikloturizam, eno-gastro turizam, ruralni i planinski turizam, golf turizam, pustolovni i sportski turizam te eko turizam. Glavni hrvatski turistički proizvod s udjelom od 75 do 80% u ukupnim prihodima predstavlja koncept sunce i more, dok su ostali proizvodi i usluge nedovoljno razvijeni i diferencirani zbog čega nedostaju inovativni i kvalitetniji sadržaji boravka gostiju. Nedostatak kongresnih centara, golf igrališta, zdravstvenih i wellness kapaciteta onemogućavaju globalno konkuriranje u novim proizvodima.

Za produžetak sezone potrebno je, uz razvoj novih proizvoda, osigurati i redovite zračne linije izvan glavne sezone. Negativan utjecaj na trajanje sezone ima i postojeća struktura smještajnih kapaciteta u kojima hotelski smještaj sudjeluje sa samo 14% posto u 2014. godini.

Prema percepciji potencijalnih ulagača investicije u hrvatskome turizmu ograničavaju nedovoljno jasne procedure za realizaciju investicija i neizvjesnost odnosno pretjerano administriranje, neusklađene zemljišne knjige i neriješeno vlasništvo nad turističkim zemljištem, dugi rokovi ishoda potrebnih dozvola i općenito neusklađenost zakonskih propisa. Ovo ograničenje usko je povezano sa zakonskim okvirom i upravljanjem jer upravo kompleksna i nedovoljno jasna zakonska regulativa otežava investicijsku aktivnost domaćih, a osobito inozemnih ulagača.

6. Porezna politika

Porezna politika jedna je od bitnih odrednica politika Vlade RH. Postojeća porezna politika koja se mijenja iz godine u godinu, vrlo je nestabilna i nepredvidiva, kako za građane tako i za investitore. Potrebna je sveobuhvatna reforma porezne politike.

Porezima se mora utjecati na ravnomjeran položaj prihoda od imovine, dobiti ili dohotka. Ne smije se preferirati i poticati ulaganja ni u jedan oblik imovine jer se tako rade distorzije u sustavu.

POREZ NA DOHODAK:

1. Povećati dio osobnog odbitka koji se odnosi na uzdržavanu djecu, a osnovni odbitak ne mijenjati. Na ovaj način želimo dati naglasak na poticanje demografske obnove RH.
2. DP neće dječji doplatk tretirati kao socijalnu pomoć (kao do sada, po tzv. imovinskom cenzusu), već dječji doplatk treba ravnopravno biti isti za svu djecu.
3. Stimulirati prvu kupnju objekta za stanovanje, tako da se u poreznom razdoblju useljenja u objekt za stanovanje, porezna osnovica smanjuje za 50% troškova opremanja (namještaj za potrebe stanovanja, uz prilaganje računa za isto).
4. Poslodavce koji zaposle osobe koje ostanu bez posla nakon navršene 50 godine života, a prijavljeni su na Zavod za zapošljavanje, oslobodit će se plaćanja doprinosa na plaću 5 godina.
5. Omogućiti zapošljavanje umirovljenika (neovisno o načinu umirovljenja) uz zadržavanje stečenih prava.
6. Izmjene Zakona o doprinosima u smislu da se pojednostavi obračun dohotka od nesamostalnog rada na način da se ukinu razne osnovice (minimalna plaća za plaćanje doprinosa, minimalna plaća za doprinose direktora, najviša i najniža mjesečna i godišnja osnovica za doprinose).
7. Ukinuti oporezivanje dohotka od kapitala na ime isplate dividendi i zadržane dobiti. Na taj način stavili bi se u ravnopravni položaj domaći članovi društava s inozemnim koji taj porez i tako ne plaćaju u RH.
8. Staviti u ravnopravan položaj društva s ograničenom odgovornošću s dioničkim društvima po osnovi dodjele vlastitih dionica/udjela. Naime, po sadašnjem Zakonu o porezu na dobit, dohotkom od kapitala se smatra samo dodjela dionica, ali ne i dodjela udjela. DP smatra da je to neravnopravno.

POREZ NA DOBIT:

1. Jedinstvena stopa poreza na dobit od 12% za sve poduzetnike neovisno o ostvarenom ukupnom prihodu.
2. Za potrebe utvrđivanja osnovice poreza na dobit omogućiti poduzetniku da amortizacijsku stopu za dugotrajnu materijalnu imovinu, utvrđuje dobrovoljno kroz korisni vijek uporabe iste. Za potrebe financijskog izvještavanja (u računovodstvene svrhe), amortizacijska stopa je u skladu s računovodstvenim propisima. To ne znači izbjegavanje plaćanja poreza na dobit, već samo mogućnost da poduzetnik za potrebe oporezivanja određuje iznos amortizacije prema svojim novčanim tokovima i rezultatima poslovanja. U tom slučaju, porezni učinak može biti razlike u odnosu na onu utvrđenu po računovodstvenim propisima evidentira se u poslovnim knjigama, što za posljedicu ima fer i objektivno financijsko izvještavanje (što do sada uglavnom nije bio slučaj, pogotovo ako je poduzetnik primjenjivao tzv. ubrzane stope).
3. Dati mogućnost izbora oporezivanja porezom na dobit i na tzv. konsolidiranoj osnovi (za društva koja čine grupu za konsolidaciju). Na taj način izbjeglo bi se utjecaj tzv. transfernih cijena i troškova koje iziskuje njihovo utvrđivanje.
4. Priznavanje u 100%-tnom iznosu svih troškova osobnih vozila neovisno o obračunu plaće u naravi.
5. Objedinjavanje financijskog izvještavanja.
6. Ukidanje akontacija poreza na dobit.
7. Oslobođanje plaćanja poreza na dobit na reinvestirano dobit.

POREZ NA DODANU VRIJEDNOST:

1. Plaćanje PDV-a na naplaćenu realizaciju.
2. PDV na turističke usluge smanjiti na 10%
3. Mogućnost ispravka porezne obveze u razdoblju prijave u stečajnu masu, a ne kao do sada po okončanju, koji s jedne strane u biti nije za te svrhe definiran i s druge strane, koji u RH nažalost može jako dugo trajati.
4. Priznavanje u 100%-tnom iznosu pretporez za troškove vezane za osobna vozila.

Distribucijska funkcija ili funkcija raspodjele odnosi se na djelovanje države tako da instrumentima javnih financija mijenja onu raspodjelu dohodaka, bogatstva i potrošnje koja se ostvaruje na tržištu, kako bi zadovoljila brojne distribucijske ciljeve.

Poreznom politikom se mora privući strane i domaće investitore da ulažu u Hrvatsku. Postojećim poduzetnicima bi to dalo poticaj za nova ulaganja.

Potrebno je ukinuti brojne parafiskalne namete. Treba napraviti stručnu analizu, procijeniti opravdanost svakog pojedinačnog nameta i visine iznosa koji se plaća kao i svrhovitost trošenja tako prikupljenih sredstava. Za one koji će se zadržati, mora se osigurati transparentan uvid u način na koji se troše, te nastaviti provoditi redovite analize opravdanosti i postojanja i visine takvih nameta. Umirovljenike koji imaju mirovinu 2.000,00kn i manje osloboditi plaćanja rtv-pristojbe.

Poreze je potrebno uskladiti s funkcionalnom i fiskalnom decentralizacijom jer se daju prava i obveze općinama i županijama. Porezna politika se mora pojednostavniti, a prijavu poreza treba digitalizirati.

7. Teritorijalni ustroj i regionalni razvoj

Cilj je novog teritorijalnog ustroja da jedinice lokalne i područne samouprave trebaju imati kapacitete za: financiranje i pružanje usluga iz zakonom propisanog djelokruga, financiranje svojih institucija, djelatnosti, programa i aktivnosti te kvalitetno, učinkovito i samostalno planiranje.

Tablica 6. Velika koncentracija udjela gradova/općina Hrvatske u razredima s najmanjim brojem stanovnika

Gradovi i općine prema broju stanovnika 2011	Udio (%) gradova i općina	Udio (%) stanovnika	Broj gradova i općina	Broj stanovnika
do 5.000 stan	70,63	22,17	392	950.962
5.001 - 10.000	16,04	13,75	89	589.788
10 001 - 15.000	6,67	10,64	37	456.170
15 001 - 20.000	1,44	3,09	8	132.691
20 001 - 30.000	1,98	6,38	11	273.570
30 001 - 50.000	1,62	8,55	9	366.538
50 001 - 70.000	0,72	5,52	4	236.764
70 001 - 100.000	0,18	1,75	1	75.082
100 001 - 200.000	0,54	9,67	3	414.711
200 001 - i više stan.	0,18	18,49	1	792.875

Izvor: DZS Popis stanovništva 2011. - Prvi rezultati

Analiza postojećeg administrativno-teritorijalnog ustroja Hrvatske pokazuje:

- još uvijek je prisutna visoka razina fiskalne centralizacije koja ne vodi računa o sve većoj funkcionalnoj decentralizaciji koja se provodi zadnjih desetak godina;
- veliki broj općina doveo je do velike koncentracije zaposlenih u relativno malim lokalnim jedinicama, ali i prevelike rascjepkanosti zaposlenih u županijama, općinama i gradovima;
- općine s malim brojem zaposlenih, koje su ujedno i manje općine do 3.000 stanovnika, nisu spremne preuzeti institucionalnu i funkcionalnu odgovornost za organiziranje i pružanje javnih usluga na svom području, što je dovelo do toga da su županije i veći gradovi postali glavna razina vlasti za pružanje javnih usluga;
- analiza BDP po stanovniku na razini županija ukazuje na divergentne procese, a ne na postojanje konvergencije prema razini BDP-a po stanovniku na razini Hrvatske u zadnjih desetak godina;

- negativne demografske procese u gotovo svim gradovima i općinama s jačom tendencijom gubljenja stanovnika u općinama, posebice onim najmanjim.

Općina može biti ona teritorijalna jedinica koja s brojem stanovnika može financirati svoje lokalne potrebe (osnovno školstvo i srednje školstvo, primarna zdravstva zaštita, komunalne usluge kao što je odvoz smeća i sl.). To mogu samo općine iznad 30.000 stanovnika. Županija može biti ona skupina općina koja s brojem stanovnika može financirati svoje regionalne potrebe (sveučilišta, opće bolnice, veća komunalna poduzeća, vatrogastvo itd.).

Potrebna je daljnja funkcionalna i fiskalna decentralizacija u Hrvatskoj. Novom teritorijalnom organizacijom postigli bi se sljedeći ciljevi:

1. stvaranje potrebnih institucionalnih, intelektualnih, stručnih, organizacijskih i drugih kapaciteta županija za rješavanje brojnih problema kao što su ekonomski, demografski, energetska, prometna, obrazovna, zdravstvena, regionalna itd.
2. bolju i funkcionalniju kapacitiranost županija pri povlačenju sredstava iz EU fondova,
3. veći utjecaj na odluke Vlade, koje su od regionalnog ali i nacionalnog interesa, kroz veću važnost i bolju pregovaračku poziciju s obzirom na veličinu županija,
4. ujednačavanje razvoja, ali i utjecaja i značaja ostalih regija (županija) s obzirom na Grad Zagreb i Zagrebačku županiju,
5. kvalitetnije pružanje usluga na lokalnoj razini kroz organizaciju većine poslova iz djelokruga općina na razini županija uz povećanje ekonomske učinkovitosti.

ZATO ŠTO
SVOJE
VOLIM

Gospodarski program za parlamentarne izbore 2020.

www.domovinskipokret.hr